

רם"ריצחן בין חותמי העצומה

אשכנזי שוכת מוד בניין ראשיהממשלה

איש החוף פורע חוב

במדינה

העם

איש המזפת ממוצב החוף

המונים עלו ברג

אל האיש שהעביר את

מילחמתו מן המוצב המבוותר

אל מישרדיהביטחון

"עוד דון קישוט אחד!" אמר פקיד מי תוסכל, משך בכתפיו והמשיך בדרכו. הלואי והיו אלף כאלה, או כל העסק היה משתנה!" אמר צעיר, שנראה כאילו חזר זה עתה מאפריקה.

"מי יודע, אולי זה יועיל?" הירהר בקול רם סטודנט מוזקן.

אדם בודד, בכל פעם, כאשר התיסכול הלאומי מגיע לשיא חדש, וכאשר המיסוד הפוליטי מתגלה ככל חוסר-אונג, מתעורר בארץ אדם בודד למילחמת-יחיד.

כזה היה דוד ניב, הגיאולוג הנחבא אל הכלים, שתתעורר מול התגברות השחיתות הכלכלית, ופוצץ את פרשת נתיבי נפט.

תמונתו של אריק שרון, עם התחבור

שת המפורסמת, מושכת מייד את העיין בתערובת יגאל תומרקין, היא מורכבת על טקסט בכתב-ידו של האומן. לא כל מבקרי התערוכה טורחים לקרוא את הטקסט הזה, אולי מתוך מחשבה שהוא משמש רק לצורכי קישוט. אותם סטרוח, גדהמו.

כי המילים העוטרות את ראשו של אריק שרון, כמו הילה של קדושה, רחוקות מאד מהילה. הן מהוות מינשר של זעם נגדו.

כתב תומרקין בתמונה:

...אז התחיל הדיון אם להמשיך את הצליחה. שר הביטחון ביקש שנחזיר את הכוחות בחזרה ונוציא את הצנחנים ולא נמשיך בצליחה. הוא אמר: "צריך לקבוע קו אדום. משה שאין גשר, לא צולחים." גם בר-לב וגם גונן התנגדו לזה. היה ויכוח שבו נאמר שאפשר היה לא להתר חיל. התחלנו "עושים צליחה".

הבוקר מצא אותנו ללא גשר, עם הצני חנים בצד השני.

מהפיקוד שאלו את אריק: מה קורה ב" ראש-הגשר? והוא עונה: "הכל בסדר, אנחנו נבנה את זה, אין מה לדאוג. עוד שעה, שעה וחצי הכי (אצל ה" מצרים) מתמוטט. אני רוצה להמשיך לרוץ קדימה".

נאמר לו: "אריק, עכשיו הבעייה זה ראש-הגשר. עד שראש-הגשר לא מאובטח, והצירים מאחור לא פתוחים והגשרים אינם מוצבים, אי-אפשר לרוץ קדימה". והוא רוצה להעביר את האוגדה.

נניח שהעביר את האוגדה, איך יעביר אספקה. תחמושת ודלק כשהציר מאחוריו חסום, וגשרים אין? זהו חוסר אחריות ממשותף!

אמנם במילחמת ששת-הימים רץ האלוף גונן קדימה, הגיירי נסגר והיה צריך ל" פותחו מחדש, אלא שאז נשבר הצבא הר מצרי כבר ביום הראשון, והפיקוד ידע ש11 אפשרי, ביום צליחת התעלה, היום ה-11 למילחמה, הצבא המצרי לא נשבר. למעשה, החל מן היום השלישי למילחמה

הקיצוני ביותר להצביע נגד — בתנאי שי מועמדי-הנגד יהיו גם הם אנשי המיסוד, ושלא יגידו, חלילה, דברים תריפים וחר ריגים מדי.

המייבחה הגדולה, דרוש אדם הריג כדי לחרוג ממיסגרת זו, ולצאת להפגנה למען דיעותיו, ודרוש אדם מיוחד מאד כדי ל" צאת להפגנת-יחיד, ללא אירגון ותיכנון, מתוך תיקוה ערטילאית שהאחרים יצ" טרפו אליו מעצמם.

מוטי הוא אדם מיוחד כזה: איש מופת. השבוע, מול משרד ראש-הממשלה, עמד דה למיבחן שאלה פשוטה: האם יצטרפו אזרחי ישראל לאיש-מופת כזה. גיבורי מילחמה אותנטי, אדם שאינו נושא שום דגל מיפלגתי או אינטרסנטי? היה זה המיבחן החשוב ביותר לאזרח הישראלי מאז יום-הבחיירות...

הפגנות

מיטריח ירושלים

"תרדי מהאזנו, כאן מפנינים

על אמת!" קראו המפנינים

הרטובים בזעם

הגשם השוטף, שפינה את מקומו לברד

שרון כוכב-עולה של האופוזיציה, ויכול לתת גיבוי טוב לדיין כתמורה להפרכתו לגיבור הבילעדי של מילחמת יום-הכיפור רים, ואכן, האלוף שרון אפוף ועטוף העי תונאים לא שם מחסום לפיו, השמיץ, הת" הולל והשתבח, התראיין בעיתונות המקו" מית והורה, בניגוד למחסום שהושם לפיות האלופים האחרים ע"י שר" הכיטחון.

תגובתו היחידה של שר הביטחון היתה: "עוד לא נהרג אף יהודי מראיון עם אלוף". ובזאת נוצר התקדים המסוכן של "כל דאלים גבר". מה שהרשה לעצמו ה" אלוף שרון בהתפקדות והתנפלות, לא הר" שה לעצמו איש בצה"ל, או כפי שהתבטא האלוף שרון: "אל תצדיעו, תצביעו!" אין ספק שמילחמה בה ניצח האלוף הינה מילחמת-הבחיירות ומילחמת-היהודים, וזאת בסיוע של כל מיני חסידים שוטים, ואמצעי-התיקשורת באשר הם. אמר לי מפקד בכיר: "אריק היה מזהיר בהצעת רעיונות ותוכניות, אשר רובן לא ניתנו למימוש, אך היו טובות מאד לעיתונות הצמודה".

לעומת זאת הביצוע היה חלש וספוף, ולסימוכין אולי אצטט ממיכתב של קצין שלחם בחזית המרום אל קצין בכיר ב" צה"ל: "יסוד המוסר בצבאנו הוא דוגמא אישית, ואם מפקד אוגדה אינו מבצע פקודות ומרשה לעצמו לחטוא בחוסר לויא- ליות, שם עצמו לשר ושופט על מפקדיה, הרי שפתח לכל חיל, מפקד או פיקוד, לפעול כך. גם אם מדובר היה בגאון שאין שני לו, אדם שרמתו גובלת באלוהות והוא הכוכב היחיד בדורו, וכל הטובים אותו אינם מגיעים לקרסוליו, שום צבא אינו יכול לסבול זאת. אך ודאי ודאי שאין זה נסבל אם מדובר באדם שלא הוכיח כישור ריו. אך דבר חדש הוא בצה"ל שמסתערים בסיוע שרירות נמוך, ללא משימה מוגדרת רת. יש חשש שיתירות האוגדה נשלחו להסתערויות ללא תוכנית וללא הגדרת משימה, ומת להורג אם זו יוזמה פרטי" בית, הנוגדת את כוונת הדרג הפוקד, ולא תשיג שום הישג פרט ל"קריע הדד"...

ייהודו של מוטי אשכנזי היה רק כזאת: כאשר חזר הביתה, הוא נזכר במה שנדר תחת אש, ובמקום לקטר, הוא יצא לפעולה. **פחדנים בבית**, זהו טבעו של האדם הישראלי: הוא גיבור בקרב, אך פחדן ב" בית. הוא עומד כאריה מול טנקים ותור תחים, אך נוהג כעכבר מול נבחריו ופקי" דיו. הוא מתגבר על הפחד מפני מוות ופי ציעה, אך אינו מסוגל להתגבר על החשש שמא יראה מגוחך.

לכן כל ההפגנות בארץ הן עלובות. הישראלי מקלל, וממשיך להצביע בעד האנשים שאותם הוא מקלל. כאשר בווערת בו וחמתו עד להשחית, הוא עשוי במיקרה

מינשר תומרקין

נגד אריק

נות, עשה רוח כאילו שעוצרים בעדו לרוץ לקאהיר. אך המציאות היתה אחר רת. זה פשוט לא הלך כליכך קל. הוא סירב פקודות לאורך כל הדרך, ושיי חות שיכנוע, שניהלו עימו בר-לב ואחרים, לקחו שעות ארוכות. יותר מ-50% בקשר היו שיחות עם אריק. התוצאה שעד היום הצוואר הצר אשר בין הארמיה ה-2 וה-3 — הינו נקודת-תורפה מטוחת היטב על- ידי המצרים. תוצאה של פזיונות של אריק, שחשב שזה יילך וייעבר מלבד...

זהו קטע מתוך שיחה עם קצין"מיל" (אם) מטה בפיקוד דרום. מפקד פיקוד ה" דרום לשעבר, האלוף שמואל גונן, אשר הועבר מתפקידו. הסיבות אינן ידועות. הוא לא הואשם אף לא עמד בפני ועדת הקירה. יש להניח ששר הביטחון, שאיבד ביטחונו בימים הראשונים של המילחמה, כשהחל להתאושש, חיפש שעיר קל ל" עזאזל. האלוף גונן המחמיר, שאינו אהוד ביותר, חסר גיבוי פוליטי. על כן קל להניחו ללא רעש. בד בבד החל שר ה" ביטחון להתרועע עם אויבו לשעבר, ה" אלוף (מיל). אריאל שרון, מסיבה פשוטה:

כזהו מוטי אשכנזי, גיבור מוצב החוף, שהרים השבוע את נס המרד נגד שר המוח דלים, משה דיין (העוסק הזה 1901). מוטי לא היה יחיד בהרגשותיו. התיסך: אין כימעט חיל קרבי, שעבר את יום הכיפורים, שלא הרגיש כמוהו. זעם נגד השר, האחראי למותם של כה רבים ושלא הסיק שום מסקנה אישית. תיסכול נוכח מימסד שנתגלה בכל מערומיו, והממשיך להתקיים כאילו לא קרה דבר. אלפי חיילים נשבעו לעצמם בלהט הקרב, ליד גופות חבריהם, שכאשר יחזרו הביתה הם ירעישו שמיים וארץ ויכריחו את האחראים להסתלק — אם לא גרוע מזה.

כזהו מוטי אשכנזי, גיבור מוצב החוף, שהרים השבוע את נס המרד נגד שר המוח דלים, משה דיין (העוסק הזה 1901). מוטי לא היה יחיד בהרגשותיו. התיסך: אין כימעט חיל קרבי, שעבר את יום הכיפורים, שלא הרגיש כמוהו. זעם נגד השר, האחראי למותם של כה רבים ושלא הסיק שום מסקנה אישית. תיסכול נוכח מימסד שנתגלה בכל מערומיו, והממשיך להתקיים כאילו לא קרה דבר. אלפי חיילים נשבעו לעצמם בלהט הקרב, ליד גופות חבריהם, שכאשר יחזרו הביתה הם ירעישו שמיים וארץ ויכריחו את האחראים להסתלק — אם לא גרוע מזה.

אריק עוד חי בתפיסה של ששת

הימים, ששוכרים מהר, וזהו. הוא כל הזמן צעק ש"המצרים זה חארות". אך זה לא היה כך. הוא צחק מברן, אשר סיפר שהיו לו קרבות קשים עם המצרים. לאריק היתה ההרגשה הבלתי-מוצדקת שרק נעבור לצד השני, והכל יתמוטט. וכפי שאתה רואה — ע"י היום הוא טעה, ולו נתנו לו לבצע את ההעברה ללא אבטחת ראש-הגשר והצירים, זה היה נתמך בקטסטרופה. עד סוף המלחמה לא התמוטט אף מוצב אצל המצרים. על כל שטח נלחמו קשה, וכפי שאנו רואים אריק לא הצליח לפתוח את הציר רים שמאחוריו. למרות שטען בכל יום "זה לא בעיה..." עוד שעה, שעה וחצי... במשך שבוע ימים, הרי היה זה ברן שי פתח את הצירים שמאחורי אריק, והציל את המשך הפשיטה. ובכלל, ברן הוא שעשה את מרבית העבודה במל" המה זו.

אריק עוד חי בתפיסה של ששת הימים, ששוכרים מהר, וזהו. הוא כל הזמן צעק ש"המצרים זה חארות". אך זה לא היה כך. הוא צחק מברן, אשר סיפר שהיו לו קרבות קשים עם המצרים. לאריק היתה ההרגשה הבלתי-מוצדקת שרק נעבור לצד השני, והכל יתמוטט. וכפי שאתה רואה — ע"י היום הוא טעה, ולו נתנו לו לבצע את ההעברה ללא אבטחת ראש-הגשר והצירים, זה היה נתמך בקטסטרופה. עד סוף המלחמה לא התמוטט אף מוצב אצל המצרים. על כל שטח נלחמו קשה, וכפי שאנו רואים אריק לא הצליח לפתוח את הציר רים שמאחוריו. למרות שטען בכל יום "זה לא בעיה..." עוד שעה, שעה וחצי... במשך שבוע ימים, הרי היה זה ברן שי פתח את הצירים שמאחורי אריק, והציל את המשך הפשיטה. ובכלל, ברן הוא שעשה את מרבית העבודה במל" המה זו.

אריק עוד חי בתפיסה של ששת

הימים, ששוכרים מהר, וזהו. הוא כל הזמן צעק ש"המצרים זה חארות". אך זה לא היה כך. הוא צחק מברן, אשר סיפר שהיו לו קרבות קשים עם המצרים. לאריק היתה ההרגשה הבלתי-מוצדקת שרק נעבור לצד השני, והכל יתמוטט. וכפי שאתה רואה — ע"י היום הוא טעה, ולו נתנו לו לבצע את ההעברה ללא אבטחת ראש-הגשר והצירים, זה היה נתמך בקטסטרופה. עד סוף המלחמה לא התמוטט אף מוצב אצל המצרים. על כל שטח נלחמו קשה, וכפי שאנו רואים אריק לא הצליח לפתוח את הציר רים שמאחוריו. למרות שטען בכל יום "זה לא בעיה..." עוד שעה, שעה וחצי... במשך שבוע ימים, הרי היה זה ברן שי פתח את הצירים שמאחורי אריק, והציל את המשך הפשיטה. ובכלל, ברן הוא שעשה את מרבית העבודה במל" המה זו.

אריק פשוט סירב לתקוף את הארץ מיה השנייה בצד המיוזרחי של התעלה. על-מנת להרחיב את ראש-הגשר לעיתו